

توقیع مورخ ۹ نوامبر ۱۹۲۷ خطاب به اعضای محترمه محفل مقدّس روحانی مرکزی اقلیم مقدّس ایران

Shoghi Effendi

نسخه اصل فارسی

اعضای محترمه محفل مقدّس روحانی مرکزی اقلیم مقدّس ایران شید الله ارکانه ملاحظه نمایند

هو الحافظ المؤید القدير

یا امناء الرحمن و اصفیائیه. نامه آن محفل مقدّس روحانی بتاريخ ۱۷ سپتمبر واصل و بر مضمون کاملاً اطلاع حاصل. چندی قبل تلغرافی از اراض اقدس بعنوان آن محفل نورانی ارسال گردید و در آن تأکید گردید که راجع بسجّل احوال و قید مذهب و آئین. احبّای الهی در تمام نقاط امریه در آن سرزمین اگر چنانچه مجبور و مکلف بر تعیین و قید مذهب گردند البتّه کتمان ننمایند و بتظاهر و تصنع متشبّث نشوند. عقیده خویش را در کمال جرأت و وضوح اظهار نمایند و از عواقب و نتایج بیان حقیقتو ابراز ما فی الضمیر خائف و نگران نشوند. البتّه بعموم یاران تأکید و توصیه نمایند تا از صراط مستقیم حقیقت و رشاد منحرف نگردند و بر حفظ مصالح امریه و صیانت و رفعت و منزلت امر الله و اعزاز کلمه الله موقّفو مفتخر گردند. مدهانه و مسامحه در این موارد محلّ در نظام امر الله و علّتوهین و تحقیر دین الله گردد و تولید مشاغل متنوعه عظیمه در آینده نمایندقوه قلب و حزم و صراحت و متانت و مشورت تام در این ایام از لوازم ضروریّه و از صفات ممدوحه و شیم موضییه اهل بها محسوب. نفس اقدام و اثبات شهامت و بسالت در این مقام جالب تأیید تقویّه ربّ الأنام است. کافل سعادت و صیانت یاران استو مّمهد سبیل از برای نجات و استخلاص بندگان حضرت رحمن. آنچه رایاران بآن مأمورند و فروض حتمیه که در الواح و صحف الهیه مصرح و مؤکد است اگر اجرا شود شبهه ای نبوده و نیست که اسباب غیبیه مشیّت مالک البریه محض صیانت یاران و تأمین و حفاظت شریعت مولای عالمیان چنان فراهم گردد و موانع حالیه را مرتفع نماید که یاران مؤمنان خود مبهوت و متعجب و حیران گردند. پس توکل و تفویضو اطمینان و ثبات و تمسک بآنچه لوازم ضروریّه این ایام است لازمو واجب تا از پس پرده قضا جنود لم تروها بعرضه شهود قدم گذارند و بنصرتو حمایت و تقویت این جمع مظلوم پردازند.

همواره از آستان مقدّس موقّیت مستمرّه حافظان و حارسان شریعت الله راملتمس و طالبم.

بنده آستانش شوقی

۹ نوامبر ۱۹۲۷

ORIGINAL